

RIDGE... RICH...

RIDGE IS RICH

Als Marc Buelinckx van Wijnagentschap Vincent – een echte wijnambassadeur – een degustatie organiseert, dan wil je dat niet missen, tenzij je een wijnbarbaar bent.

David Amadia, de manager van Ridge Vineyards, was op bezoek en presenteerde een exquise verticale. Enkele journalisten en wijninvoerders met een fijne neus waren van de partij. En natuurlijk met alles erop en eraan: de Californische zon scheen in Walshoutem.

De oorsprong van Ridge Vineyards, dat dit jaar zijn vijftigjarig bestaan viert, gaat terug tot 1885 toen een zekere dottore Oseo Perrone de eerste wijnstokken plantte op de hellingen van de Monte Bello Ridge: een negenhonderd meter boven de Pacific gelegen gebied onder de Santa Cruz bergketen die gesitueerd is op de geologisch beruchte Andreasbreuk ten zuiden van San Francisco. Vanaf 1962 werd het domein onder/in handen genomen door een groep wetenschappers van de vermaarde Stanford universiteit die geen blijf wisten et hun wijnpassie. Toen in '69 Paul Draper – een filosoof, die duidelijk vertrouwd was met Kierkegaards *In vino veritas*, – de groep vervoegde, stootte Ridge door naar de top. Jawel. De Monte Bello cabernets uit 1971 en 2000 haalden de eerste plaats op de 30ste verjaardag van de beroemde vergelijkende degustatie in London en Californië – het zogenaamde 'Oordeel van Parijs' waarbij de gereputeerde kastelen uit het oude Europa, m.n. Bordeaux, enkele cuvées uit de Nieuwe Wereld, m.n. Californië moesten laten voorgaan.

En... de wijnen van Ridge Vineyards zijn geen industriële wijnen of technische hoogstandjes maar het resultaat van een consequent doorgedreven pre-industriële vinificatie met respect voor het natuurlijke proces, het terroir en met een minimum aan interventie van de wijnboer. Kan het nog Europees of Frans? Niet voor

niets dat Draper vindt dat iedereen in zijn bedrijf met een oenologie diploma moet 'heropgevoed worden'. Geen winetraining zonder winetasting. Ook de Japanse multinational Otsuka, die sinds 1986 eigenaar is van Ridge Vineyards, hanteert in haar missie: *'Proof through execution'*.

We kregen Estate Cabernets en Monte Bello's uit 1995, 1999, 2005, 2006 en 2009 gepresenteerd voorgeschoteld. Daarna volgden de gereputeerde Zinfandels: Geyserville en Lytton Springs uit 2003, 2004, 2005 en 2010.

De Monte Bello 1995 is een klassieke bordeauxblend van 69% cabernet sauvignon, 18% merlot, 10% Petit verdot en nog wat cabernet franc. 12,5% alcohol met een klassieke opvoeding finaal op nieuwe Franse eiken vaten. Een heel elegante fruitige wijn met grote finesse. Dit is niet wat ik verwachtte van een Californische wijn. Parker is ver weg. Een grote wijn en toch geen macho noch bodybuilder.

Ridge is natuurlijk méér dan gereputeerd voor zijn cuvées op basis van voornamelijk de autochtone – met de Dalmatische primitivo verwante – zinfandeldruif, telkens aangevuld met wat carignan en petite syrah. De wijngaarden liggen in Sonoma County ten noorden van San Francisco. Enerzijds is er de cuvée uit Lytton Springs uit de A.V.A. Dry Creek Valley. Anderzijds is er rechttegenover de cuvée Geyserville in de A.V.A. Alexander Valley met iets meer leem in de

ondergrond en een tegenovergestelde expositie. Beide wijngaarden bestaan uit hoofdzakelijk honderdjarige zinfandelstokken.

In het glas een boeiend feest van kleine verschillen. De Geyserville 2005 vond ik super met in neus en mond donker rijp fruit, elegant gestructureerd en soepele tannines. Bovendien met een ongelooflijk lange fruitige finale.

De Lytton Springs 2003 bleef me zeer bij. Knapperig fruit, elegant gestructureerd en alweer die zinfandel die sappig nazindert. Niets mooiers dan een Geyserville en een Lytton Springs samen geopend en dan degustatief op reis.

De 2010 van beide cuvées smaakte beloftevol. Moerbei, zwarte bessen. Elegant met wat strakkere tannines en in de afdronk... tja... je krijgt alsmaar méér zin in zinfandels.

Johan De Groef

Lijst van de verdelers

• Ridge – Vinesse/Portovino/De Kok
www.ridgewine.com/bon.com/